

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1186/2015
19.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.М., због кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М., адвоката П.Ђ., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К бр.128/14 од 25.05.2015. године и Вишег суда у Чачку Кж бр.138/15 од 07.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К бр.128/14 од 25.05.2015. године и Вишег суда у Чачку Кж бр.138/15 од 07.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К бр.128/14 од 25.05.2015. године окривљени С.М. оглашен је кривим због извршења кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 динара коју је дужан да плати у пет једнаких месечних рата и то у року од 5 месеци по правноснажности пресуде што ако не учини новчана казна ће му се заменити у казну затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне рачунати у један дан затвора.

Истом пресудом окривљени С.М. обавезан је да суду на име паушала плати износ од 4.000,00 динара на име осталих трошкова кривичног поступка износ од 16.566,00 динара, као и приватној тужиљи на име трошкова кривичног поступка укупан износ од 108.460,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је приватна тужиља В.Л. за остварење имовинско правног захтева према окривљеном упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж бр.138/15 од 07.10.2015. године ставу првом одбијене су као неосноване жалбе окривљеног С.М. од 27.07.2015. године и 28.07.2015. године па је пресуда Основног суда у Чачку К бр.128/14 од

25.05.2015. године потврђена, а у ставу другом одбачене су допуне жалбе од 27.07.2015. године окривљеног С.М. од 24.09.2015. године и 28.09.2015. године као недозвољене.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.М., адвокат П.Ђ., због повреда одредаба члана 412. и 413., члана 235. став 1., члана 268. члана 456., члана 68. став 1. тачка 9., члана 441. став 1., члана 91. и 92. и члана 124. став 1. тачка 1. ЗКП, као и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлуку, а да суд одложи односно прекине извршење правноснажне пресуде о чему ће обавестити нижестепене судове.

Врховни касациони суд је одражо седницу већа у смислу члана 486. и 487. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је повреда закона и то члана 412. и 413., члана 235. став 1., члана 268. члана 456., члана 68. став 1. тачка 9., члана 441. став 1., члана 91. и 92. и члана 124. став 1. тачка 1. ЗКП, као и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, које су учињене у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведене повреде међутим, по ставу Врховног касационог суда не представљају законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за

заштиту законитости, а како осим ових разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, захтев је оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**